

КАД ЈЕ ЛОПОВ НАВИЈАЧ

Светли траг џепне електричне лампе скакутао је по намештају. Прво се појавио на поду, затим је осветлио ноге од столице, попео се уз писаћи сто и подрхтавао на зиду. Тражио је нешто унаоколо, заустављао се за тренутак на једном месту, да би одмах затим продужио свој дрхтав пут. Најзад се задржао на једном малом орману, који је стајао недалеко од писаћег стола. Орман је био полуотворен. Кључ је још стајао у брави. Видело се да су заборавили да га затворе.

– Гле, каква неопрезност! – одјекнуо је тихи шапат, а затим се чуо пригушен смех.

– Баш им хвала, уштедели су ми много посла, – мрмљао је неко кроз зубе.

Светли траг џепне електричне лампе осветлио је орман. За тренутак видела се у снопу светлости опружена рука у гуменој рукавици. Тихо шкрипање врата од ормана пореметило је за тренутак потпуну тишину. Опружена рука почела је да претура по хартијама и фијокама. Радилa је вешто и брзо.

– Дођавола, зар само то? – псовао је неко љутито трпајући новчанице у широк џеп од капута.

Тихи шум корака лагано се удаљивао као отвореном прозору. Светли траг џепне електричне лампе скакутао је сада по поду и одједанпут утрнуо. Нечија силуета појавила се за тренутак на прозору, а затим исчезла исто тако брзо као што се указала.

У канцеларији је опет настала потпуна тишина...

Славни фудбалер у неприлици

Врата од канцеларије широм су се отворила и шеф је ушао унутра у пратњи једног високог, елегантно обученог господина.

Добар дан Силвио, – обратио се своме чиновнику, који је устао и поздравио свога шефа и његовог пратиоца.

Шеф је наставио:

Ово је полициски комесар г. Нери, иначе мој добар пријатељ. Обећао сам му прилог од пет хиљада лира за болницу кажњеника. Буди тако љубазан да му исплатиш ову суму.

Силвио је пришао орману, стајао је један тренутак запањен, а затим се окренуо уплахирен, блед као зид.

– Оовде сам синоћ ооставио ноовац, а сад га нема! – промуцао је запрепашћено.

Полициски комесар и шеф предузећа погледали су се зачуђено. Дознали су затим да је Силвио синоћ, кад је примио штос новчаница од свога шефа, ставио целу рпу у орман, а пошто се журио није стигао да га затвори и закључа. Сада, међутим, новаца више није било.

Полициски комесар пришао је орману, извадио је лупу из џепа и пажљиво разгледао врата, испитивао је под и прозор, а затим је рекао:

– Неко је ноћас овде упао кроз прозор, узео новац и удаљио се истим путем.

Никако не могу себи да опростим, јадиковао је Силвије. – што сам заборавио да закључам врата.

Свеједно, – тешио га је полициски комесар, – и да сте то учинили не бисте спречили крађу. За тако вештог лопова као што је био овај претстављало би играчку отворити овај орман.

Ја сам ипак крив, – обратио се чиновник своме шефу. – Молим вас да ми одбијете од плате украдену суму...

Шеф га је међутим, прекинуо енергичним покретом руке. Али, Силвио, таман посла. То се могло сваком догодити. Ево, даћу ти чек, обратио се полицајском комесару.

Силвио се ипак налазио у великој неприлици. Заиста није имао среће. Тек што је ступио на нову дужност, а догодила му се оваква непријатност. Ма да очевидно нису сумњали у њега, он је знао да неће имати мира док се ова крађа не разјасни и док се лопов не ухвати.

Сензационална вест

„Газета дело спорт“, највећи италијански спортски лист, донео је у среду сензационалну вест под насловом:

„Азури ће у недељу играти у Милану против Швајцарске без Пиоле.“

У тексту је између осталог стајало:

„Недавно је Силвио Пиола добио место секретара код шефа једног великог римског предузећа. Ових дана Пиола је, међутим, упао у велику неприлику. Непознати лопов провалио је ноћу у његову канцеларију и из отвореног ормана узео пет хиљада лира, суму коју је Силвио Пиола добио дан раније од свога шефа и склонио је у орман, где је обично држао новац. Ма да нико не сумња на славног центар фора, он се, као исправан и поштен човек, ставио полицајским властима на расположење и захтевао је истрагу да се утврди како је крађа извршена. Пиола је јуче известио савезног капитена Поцоа да не може играти у тиму репрезентације јер не жели да напушта Рим све док се истрага не приведе крају. Сви покушаји његових пријатеља да промени своју одлуку остали су безуспешни. Пиола неће путовати у Милано. Његово одсуство осетиће се знатно, јер се швајцарска репрезентација налази моментано у сјајној форми. Изгледи Азура због неучествовања Пиоле због тога су знатно умањени. Још се не зна кога ће Поцо ставити у тим место незаменељивог вође навале.“...

Ова вест одјекнула је сензационално у спортским круговима. Само се о томе говорило. Такав случај не памти се у спортским анализима, па је спортска јавност с највећим интересовањем очекивала развој догађаја.

Пиола је исто тако дао изјаву новинарима по овом случају. Изјавио је да неће моћи да игра дак не спере љагу која је бачена на његово име. Ма да нико не сумња у њега, рекао је Пиола, он себе чини одговорним за нестанак новца, јер да је био пажљивији можда крађа не би успела. Овако док полиција не оконча истрагу он се неће маћи из Рима.

Азури су, дакле, морали да играју без свога најефикаснијег центар фора.

Тајанствена пошиљка

Када је у суботу пре подне полицајски комесар Нери дошао у своју канцеларију затекао је на свом писаћем столу један пакет замотан у прљаву хартију од новина.

Шта је ово? – запито је дежурног полицајца.

– Један пакет за вас, господне комесаре.

А ко га је донео?

Јутрос рано неки дечак је пришао полицајцу на вратима, дао му овај пакет и рекао му да га предамо вама. Затим се брзо изгубио, тако брзо да полицајац више није могао да га стигне...

Вртећи зачуђено главом комесар Нери отворио је лагано пакет. Очи му се раширише од изненађења. У пакету је стајао штос новчаница. Једно писмо стајало је одозго.

„Проклињем час, – читао је комесар Нери, – кад сам први пут гледао футболску утакмицу. Да то нисам учинио данас би био богатији за пет хиљада лира. Заиста је то малер за једног ватреног футболског навијача да у свом позиву обије фијоку футболског аса, кога више воли него самога себе. Али кад неко нема среће онда је заиста нема! Враћам вам новац и молим вас да пошаљете Пиоли авионом у Милано. Молим вас једино да ништа не објављујете преко новина пре утакмице, јер ћу се кладити на Азуре да бар некако извадим штету.“ То је било све. Полициски комесар Нери загледао је писмо са свих страна, али није могао да открије никакав траг. Писмо је било писано на машини. Послао је хартију у одељење за анализу, али је био унапред уверен да се неће наћи никакви отисци од прстију.

А затим је подигао слушалицу од телефона и потражио славног футболера.

Јунак дана

Била је то једна од најзанимљивијих утакмица које су одигране у Милану. Меаца је у 25. минуту првог полувремена постигао први гол за италијанску репрезентацију, а затим су Швајцарци изједначили. У 36. минуту Пиола је сјајним шутем постигао други гол. Тај резултат остао је до одмора.

У другом полувремену развила се велика борба после изједначења. Пиола је био јунак лана. Већ у петнаестом минуту успео је да постигне трећи гол, а нешто доцније припремио је тако савршену ситуацију Пасинатију да овај није могао да промаши мрежу.

Италија је победила са 4:2.

После утакмице Пиола је причао својим друговима:

– Лопов навијач био је кавалџер према мени, па сам и ја хтео да му се одужим. Пошто се кладио на Азуре трудио сам се свим силама да му помогнем да добије опкладу. Сада смо квит.

Полиција, међутим, није успела да открије овог вештог лопова – футболског навијача, који је био толики присталица ногометног спорта и тако велики навијач да је жртвовао плен једне смеле ноћне шетње по крововима, само да би омогућио славном футболском асу да игра у државној репрезентацији.

ЉУБОМИР ВУКАДИНОВИЋ